

Dawn Lester – Protilátky a imunita: Vyvrácení dalších dvou mýtů

written by Vladimír Bartoš | 18. 11. 2022

[Zdroj](#)

Přeložil: Vladimír Bartoš

Definice protilátky na webové stránce MedlinePlus s názvem Antibody uvádí, že,

„Protilátka je bílkovina, kterou produkuje imunitní systém, když detekuje škodlivé látky, tzv. antigeny. Příkladem antigenů jsou mikroorganismy (bakterie, plísňe, paraziti a viry) a chemické látky.“

Imunitní systém si údajně „pamatuje“ každý antigen, aby se mohl chránit tvorbou „správných protilátek“ proti dalšímu útoku tohoto antigenu. Tato „ochrana“ se označuje jako „imunita“, jak je vysvětleno na webové stránce CDC s názvem *Typy imunity*, kde se uvádí,

„Imunita vůči nemoci je dosažena prostřednictvím přítomnosti protilátek proti této nemoci v těle člověka. Protilátky jsou bílkoviny produkované tělem k neutralizaci nebo zničení toxinů nebo organismů přenášejících nemoc. Protilátky jsou specifické pro danou nemoc.“

Je zřejmé, že protilátky a imunita jsou neoddělitelně propojeny a že obojí je zcela závislé na „infekční teorii“; jak však podrobně rozebíráme v naší knize *What Really Makes You Ill? Why Everything You Thought You Knew About Disease Is Wrong* (Co vás skutečně činí nemocnými? Proč je všechno, co jste si mysleli, že víte o nemocech, špatně), „germ theory“ nebyla nikdy prokázána jako pravdivá.

Bílkoviny označované jako „protilátky“ se nepodílejí pouze na „infekčních nemocech“, ale hrají roli i při stavech označovaných jako „autoimunitní nemoci“, jak uvádí i webová stránka MedlinePlus *Antibody*,

„Protilátky mohou vznikat, když imunitní systém mylně považuje zdravou tkáň za škodlivou látku. To se nazývá autoimunitní porucha.“

Jak opět podrobně vysvětlujeme v naší knize, lidské tělo zdaleka není hloupé a rozhodně na sebe neútočí „omylem“; přesněji řečeno, neútočí na sebe vůbec.

Naopak, lidské tělo je úžasný samoregulující se organismus, který se neustále snaží obnovit a udržet svůj přirozený stav, tedy stav zdraví.

Nejenže „infekční teorie“ není prokázána, ale ukázalo se, že je prokazatelně nesprávná, což nevyhnutelně vyvolává zásadní otázky týkající se protilátek a imunity. Zodpovězení těchto otázek vyžaduje podrobnější diskusi o tom, jak protilátky údajně fungují.

Zvláště zajímavé je tvrzení na webové stránce MedlinePlus *Antibody*,

„Každý typ protilátky je jedinečný a brání tělo proti jednomu specifickému typu antigenu.“

Kromě toho se tvrdí, že ochrana proti každému „antigenu“ souvisí s přítomností a hladinou protilátek v těle, které jsou prý měřitelné pomocí testu titru protilátek; jak uvádí článek s názvem *Co je to titer protilátek?*

„Krevní test titru protilátek se provádí za účelem stanovení přítomnosti (kvalitativní) a množství (kvantitativní) protilátek v krvi.“

Z tohoto tvrzení by se dalo usuzovat, že vysoká hladina určitého typu protilátek bude svědčit o vysoké úrovni ochrany proti určitému organismu způsobujícímu onemocnění; ale není tomu tak. Ve skutečnosti může být vysoká hladina protilátek někdy lékařským zařízením interpretována tak, že znamená přítomnost infekce, jak je uvedeno v článku,

„Při interpretaci výsledků testů je třeba mít na paměti určité věci. Vysoká hodnota titru nemusí vždy znamenat infekci; podobně nízká hodnota titru nemusí nutně souviset s infekcí nízkého stupně nebo s žádnou infekcí.“

Rozpory

Zdálo by se tedy, že neexistuje jednotný oficiální výklad přítomnosti protilátek; situace je však o to neuspokojivější, že lékařský establishment o nich tvrdí zcela protichůdné věci. To lze vidět na srovnání vysvětlení, která lékařský establishment poskytuje pro přítomnost protilátek v souvislosti s očkováním a testováním na HIV.

Na webových stránkách CDC o typech imunity se uvádí, že,

„Aktivní imunita vzniká tehdy, když vystavení organismu nemoci vyvolá v imunitním systému tvorbu protilátek proti této nemoci“.

Tvrdí se, že zamýšleným účelem vakcíny je poskytnout tento typ imunity tím,

že povzbudí organismus k tvorbě protilátek, jak uvádí webová stránka CDC s názvem *Understanding How Vaccines Work* (Porozumění tomu, jak fungují vakcíny), která uvádí,

„Vakcíny pomáhají rozvíjet imunitu tím, že napodobují infekci.“

Z toho jasně vyplývá, že lékařský establishment věří, že protilátky jsou ochranné.

Oproti tomu však podle webové stránky společnosti Avert s názvem *Jak fungují testy na HIV a co s tím souvisí?*

„Test na protilátky proti HIV hledá tyto protilátky ve vaší krvi, ústní tekutině nebo moči. Pokud jsou tyto protilátky nalezeny, znamená to, že vaše tělo reaguje na infekci HIV a že jste nakaženi virem HIV“.

Z toho jasně vyplývá, že lékařské zařízení se domnívá, že protilátky indikují infekci.

Tyto výklady se vzájemně vylučují. Problémem však není určit, který z nich je správný, protože oba jsou nesprávné; oba jsou závislé na neprokázané a fatálně chybné „infekční teorii“ (germ theory).

Z výše uvedeného je naprosto zřejmé, že lékařský establishment má velmi špatné znalosti o bílkovinách, které označuje jako protilátky, a to především proto, že tyto bílkoviny jsou studovány téměř výhradně s ohledem na jejich údajnou roli při „infekčních onemocněních“. To však neznamená, že těmto bílkovinám a jejich skutečné úloze v těle nikdo nerozumí.

Globuliny

Bílkovina označovaná jako „protilátka“ je také známá jako „imunoglobulin“ (Ig), který je podle Wikipedie,

„...je velká bílkovina ve tvaru písmene Y, kterou produkuje především plazmatické buňky a kterou imunitní systém využívá k neutralizaci patogenů, jako jsou patogenní bakterie a viry.“

Správnější je však označovat tyto bílkoviny jednoduše jako globuliny než jako „imunoglobuliny“, protože druhé označení naznačuje, že hrají roli v imunitě, ale jak je uvedeno výše, není tomu tak.

V článku s názvem *Misinterpretace protilátek*, který byl původně publikován v němčině, je citován Stefan Lanka PhD,

„Reakcí organismu při rozpadu buněk je tvorba těsnicích látek

(globulinů), malých bílkovinných tělísek, která se v kyselině okamžitě rozpínají, zplošťují a svými sirovodíkovými skupinami, v nichž je uložena energie, se síťují s jinými bílkovinami a dalšími věcmi.“

Je třeba si uvědomit, že každý den odumírají miliony buněk; buněčná smrt je tedy běžnou součástí lidského života. Buňky však mohou odumírat i v důsledku procesů, které nejsou normální, a ty jsou z velké části důsledkem působení nejrůznějších toxických látek a vlivů. Vyšší než normální úroveň poškození a smrti buněk proto poskytuje velmi jasné vysvětlení pro přítomnost vysoké hladiny „globulinů“, kterou lze zjistit „testem titru protilátek“; jak vysvětluje Stefan Lanka,

„Zvýšení není nic jiného než reakce organismu na otravu [adjuvans], když je tělo otráveno, v buňkách se těmito jedy dělají díry a buňky se ničí.“

Skutečnost, že vysoká hladina globulinů je důsledkem působení toxinů, vysvětluje také přítomnost těchto bílkovin po podání vakcíny.

Krevní typy

V souvislosti s detekcí určitých bílkovin a antigenů v krvi však existuje další problém, který souvisí s představou lékařského establishmentu, že lidé mají různé krevní skupiny. Tuto „teorii“ vysvětluje webová stránka Červeného kříže s názvem *Fakta o krvi a krevních skupinách*, která uvádí,

„Krevní skupiny se určují podle přítomnosti nebo nepřítomnosti určitých antigenů – látek, které mohou vyvolat imunitní reakci, pokud jsou tělu cizí. Vzhledem k tomu, že některé antigeny mohou vyvolat útok imunitního systému pacienta na transfundovanou krev, závisí bezpečné transfuze krve na pečlivém určování krevních skupin a křížovém porovnávání.“

Hlavním důvodem, proč zjišťovat krevní skupinu člověka, jsou krevní transfuze. Tvrdí se, že je životně důležité sladit krev dárce s krví příjemce, aby se předešlo závažným a často smrtelným reakcím na darovanou krev; k mnoha takovým reakcím údajně došlo ještě před objevením krevních skupin. Tvrdí se, že praxe porovnávání krevních skupin zachránila životy, protože již nedochází ke smrtelným nežádoucím reakcím na darovanou krev; ale není tomu tak.

Rhesus faktory

Ve svém článku nazvaném *„Rhesus faktor“: Analýza tvrzení o faktoru Rhesus*, který byl původně publikován také v němčině, Feli Popescu uvádí, že,

„Transfuze krve, tj. vpravení cizí (mrtvé) konzervované krve do živého organismu, často vede nejen k anafylaktickému šoku, ale mimo jiné také ke krvácení a nekróze sleziny. Výsledné příznaky nemají nic společného s „krevními skupinami“.“

Další určení krevní skupiny člověka se týká rhesus faktoru, který může být buď pozitivní, nebo negativní v závislosti na přítomnosti, nebo nepřítomnosti určité bílkoviny na povrchu krevní buňky.

Předpokládá se, že krevní skupina a rhesus faktor jsou „pevně dané“, ale jak Feli Popescu ve svém článku také odhaluje, není tomu tak. Odvolává se na metody, které byly vyvinuty a které mohou změnit krevní skupiny A, B a AB na krevní skupinu 0. Dále uvádí, že,

„V současné době je známo, že po transplantaci orgánů nebo krevních kmenových buněk může dojít jak ke „konverzi“ z „rhesus-negativních“ na „rhesus-pozitivní“, tak ke změně krevní skupiny se všemi souvisejícími charakteristikami.“

Odhalení, že krevní skupiny a rhesus faktory nejsou fixní, je naprosto ohromující a zcela v rozporu s názorem hlásaným lékařským establishmentem; to však neznamená, že je nepravdivé.

Závažné důsledky

Jeden z nejdůležitějších a nejzávažnějších důsledků tohoto odhalení se týká těhotných žen, pokud se tvrdí, že se rhesus faktor krve jejich dítěte liší od jejich krve, protože, jak uvádí webová stránka Mayo Clinic s názvem *Rh Factor blood test*,

„Vaše těhotenství vyžaduje zvláštní péči, pokud jste Rh negativní a vaše dítě je Rh pozitivní (Rh inkompatibilita)“.

Z nějakého nepochopitelného důvodu se však tato „inkompatibilita“ netýká prvního dítěte, ale pouze následujících dětí.

To je další chybná myšlenka. Feli Popescu ve svém článku uvádí, že výsledky testu jsou „nespolehlivé a vědecky nepoužitelné“. Vysvětluje také, že mnoho žen mělo při použití různých testů zcela odlišné výsledky, což potvrzuje i článek z roku 2012 s názvem *New laboratory procedures and Rh blood type changes in a pregnant woman* (Nové laboratorní postupy a změny Rh krevní skupiny u těhotné ženy), v jehož abstraktu se uvádí:

„Kandidatura ženy na Rh imunoglobulin závisí na tom, zda je její krevní skupina Rh pozitivní (D antigen pozitivní) nebo Rh negativní (D antigen negativní). Nové molekulární metody určování krevní skupiny identifikovaly variantní antigeny D, které mohou být v

závislosti na laboratorní metodě hlášeny jako Rh-pozitivní nebo Rh-negativní.“

Řešení neslučitelnosti krevních skupin dítěte a matky zahrnuje „rh imunoglobulin“, který podle webové stránky NIH s názvem Rh inkompatibilita uvádí, že: „Rh imunoglobulin se používá k léčbě dětí, které mají krevní skupinu Rh,

„Rh imunoglobulin obsahuje Rh protilátky, které se naváží na Rh pozitivní krvinky ve vaší krvi.“

Toto „řešení“ spočívá v injekci cizích bílkovin do krve matky, aby se zabránilo „inkompatibilitě“ s jejím dítětem. Tato domnělá „neslučitelnost“ je však určena pouze jako výsledek libovolných laboratorních metod, které poskytují velmi variabilní výsledky.

Ještě důležitější však je, že vstřikování jakýchkoli cizích bílkovin do těla, a tedy i do krevního oběhu, může způsobit závažné, a dokonce i smrtelné reakce. Ve své knize s názvem *Natural Hygiene: Man's Pristine Way of Life* Herbert Shelton vysvětluje, že,

„Bílkoviny, jakkoli jsou pro život nezbytné, jsou virulentním jedem, pokud jsou vneseny přímo do krve, aniž by byly nejprve stráveny.“

Reakce na injekčně podanou bílkovinu může být považována za „autoimunitní“ reakci, což bude znamenat, že tělo napadlo samo sebe, ale jak bylo uvedeno výše, není tomu tak.

Bohužel, dokud bude lékařský establishment zastávat víru v „zárodečnou (infekční) teorii“ a existenci „protilátek“ jako součásti obranných procesů imunitního systému, bude udržovat své nesprávné chápání těchto bílkovin. Budou také nadále prosazovat léčbu lidí, kteří jsou považováni za „nakažené“ kvůli přítomnosti protilátek a prosazovat vakcíny, které mají zvýšit produkci protilátek a chránit lidi před nemocemi.

Skutečná imunita

Pokud jde o imunitu, zdá se, že nejvhodnějším popisem jsou slova doktora Johna Tildena MD, který ve své knize *Impaired Health: Příčina a léčba* uvádí, že,

„Může se jeden člověk stát imunním a jiný ne? Toto dilema se zdá být plně vyřešeno, když pochopíme, že zdraví – plné zdraví – je jediným spolehlivým odporem vůči nemoci; že vše, co zlepšuje zdraví, vytváří imunitu vůči všem chorobným vlivům...“.

Mělo by být jasné, že bílkoviny, které lékařský establishment nesprávně nazývá „protilátky“, nejsou zdaleka jen armádou bojovníků těla, ale že jsou nezbytnou součástí ozdravných mechanismů organismu. Je důležité si uvědomit, že dosažení zdraví nevyžaduje úsilí o „boj s nemocemi“, protože, jak podrobně vysvětlujeme v naší knize, žádné „nemoci“ neexistují, existují pouze symptomy, které představují snahu těla vyloučit toxiny a uzdravit se. Dosažení zdraví proto vyžaduje úsilí o podporu přirozených samoléčebných procesů těla, což zahrnuje minimalizaci nebo, pokud je to možné, zamezení působení toxických látek.

Dawn Lester

5. října 2020

Odkazy:

BOOKS

LESTER, D. & Parker D. – What Really Makes You Ill? Why Everything You Thought You Knew About Disease Is Wrong

SHELTON, H. – Natural Hygiene: Man's Pristine Way of Life.

TILDEN, J. – Impaired Health: Its Cause and Cure

ARTICLES

MedlinePlus definition of an antibody

<https://medlineplus.gov/ency/article/002223.htm>

Immunity Types

<https://www.cdc.gov/vaccines/vac-gen/immunity-types.htm>

What is an Antibody Titer?

<https://www.news-medical.net/health/What-is-an-Antibody-Titer.aspx#>

Understanding How Vaccines Work

<https://www.cdc.gov/vaccines/hcp/conversations/understanding-vacc-work.html>

How do HIV tests work and what's involved?

<https://www.avert.org/hiv-testing/whats-involved>

Wikipedia definition of an antibody

<https://en.wikipedia.org/wiki/Antibody>

Article: The misinterpretation of antibodies – original in German

<https://telegra.ph/Die-Fehldeutung-der-Antik%C3%B6rper-07-12>

The misinterpretation of antibodies – English translation

<https://whatreallymakesyouill.com/wp-content/uploads/2020/10/The-Misinterpretation-of-Antibodies-English-translation.pdf>

Facts About Blood and Blood Types

<https://www.redcrossblood.org/donate-blood/blood-types.html>

Feli Popescu German article

https://whatreallymakesyouill.com/wp-content/uploads/2020/10/FeliPopescu-Rhesus-FaktorWissenschaftplus_2-2018.pdf

Feli Popescu translated article

<https://whatreallymakesyouill.com/wp-content/uploads/2020/10/Rhesus-Factor-by-Feli-Popescu-English-translation.pdf>

Rh factor blood test

<https://www.mayoclinic.org/tests-procedures/rh-factor/about/pac-20394960>

Sandler, Langeberg et al., New laboratory procedures and Rh blood type changes in a pregnant woman, *Obstet Gynecol.* 2012, 119(2 Pt. 2): 426-8

<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/22270426/>

Rh Incompatibility

<https://www.nhlbi.nih.gov/health-topics/rh-incompatibility>
